

28. Jul. 1925

FACTS

Date:

28. Jul. 1925

Page number:

Dagbog, 1925, 5, side 31 recto - 32 recto

Creator/key person:

Johannes Larsen

Mentioned people:

Poul Holbeck

Peter Nielsen

Jakob Rosing

Peter Rosing

TRANSCRIPTION

28 Juli

Stærkt skyet lidt Luft fra V

Doctoren kommer om Bord og fortæller

•62 – blank• •63• at Jacob og Peter Nielsen er kommen tilbage i Løbet af Natten, de har heller ikke set Rensdyr.

P. Rosing sagde at de paa denne Tid er helt inde ved Indlandsisen Peter Nielsen og Jakob mener at de kom til Teltpladsen omkring Kl. 9-10, de havde ikke noget Ur, spiste den Proviant vi havde efterladt, pakkede Teltet og gik til Havnen hvor de mener at være komne Kl omkring 3.

SCHEEL:

Vi er tidligt paa Benene næste Morgen. Dækket flyder med Rygsække, Bøsser, Kikkerter, Patroner og Daasemad; først Klokken ti starter "Rensdyrholdet" og lidt efter pr. Konebaad "Gaaseholdet". Vi, som skal efter Rensdyr, ordner os ind paa Række, saa snart vi er bleven sat i Land; forrest gaar Jacob med Teltet paa Ryggen, og bagefter som en lang Hale følger Johannes Larsen, Dr. Holbæk, Peter Nielsen og jeg hver med sin personlige Bagage, som dog bestaar af det mindst mulige. Vi følger Fjorden indefter og holder os saa nær ved Vandet som muligt for ikke at komme til at gaa alt for meget op og ned over Klipperne. Jacob bestemmer Farten, hver halve Time gør han Holdt i nogle Minutter, for at vi kan tørre Sveden af og faa Vejret.

Finn Salomonsens fotografi af Bolette og jordemoderen Katja. De to piger hjalp ekspeditionsdeltagerne med at bære telte og anden udrustning, da man drog ind i landet på rensdyrjagt.

SCHEEL:

Dr. Holbæk og jeg anstiller Forsøg med Myggeslør; men Forsøgene falder absolut ikke heldigt ud; hvis vi har Sløret helt lukket, kan vi ikke holde det ud for Varme; thi her inde i Landet er der ikke en Vind, der rører sig, og Solen brænder fra en skyfri Himmel, her er varmt som paa en ordentlig Sommerdag hjemme; til Gengæld fryser det saa om Natten. Letter vi lidt paa Sløret, er der straks fuldt af Myg inden for, og da er man ved at blive tosset af al den Summen og Brummen, det er som at have Hovedet inde i en Bikube. De fæle Eder, man stadig hører under Marchen, hjælper intet, enten de bliver udslynget paa Dansk eller paa Grønlandsk. Naar vi af og til stryger os over Anorakhætten, der stadig er tæt besat med Myg, som med Held forsøger at stikke igennem, dør der i Hundredvis; men den er straks fyldt med nye blodtørstige Skarer. Til sidst giver vi op og forsøger nu blot at holde dem fra Øjnene og Munden.

Ekspeditionsdeltagerne holder hvil og spejder efter rensdyr. De har forsøgt sig med myggeslør fra hovedbeklædningen og ned over nakken, men som Scheel skriver i sin bog, falder forsøget ikke heldigt ud. Se side 192.

Johannes Larsen uden for teltet med den uundværlige snadde i munden.

SCHEEL:

Endelig naar vi Maalet, som viser sig at være en af Grønlændere tidligere benyttet Teltplads; overalt ligger Takker og Knogler af skudte Rensdyr, Rester fra overdaadige Maaltider. Det gaar hurtigt med at faa Teltet rejst, og skyndsomst kryber vi ind og snører Døren til for at faa saa faa Myg og Fluer med som muligt. En Daase Flæskesteg og nogle tykke Rundtenommer Rugbrød smager fortrinligt ovenpaa den lange March, og Peter er stadig paa Farten til den nærmeste Sø efter Vand, som han henter i vor eneste Feltflaske og i den tømte Flæskestegdaase; han har rivende Afsætning; nu da vi skal hvile, kan vi tillade os at drikke saa meget, vi vil. Piberne bliver tændt, og de mægtige Røgskyer, vi udsender, gør de forholdsvis faa Myg, som er sluppen med her ind, Livet surt; nu er det os, der har Overtaget; men saa snart Røgen lægger sig, og enkelte af Medlemmerne slumrer ind, kaster de sig over os igen.

SCHEEL:

Jacob har været lidt ude at rekognoscere, men har ingen Rensdyr set og foreslaar nu, at vi belaver os paa Natten for at kunne starte tidligt i Morgen. Vi gaar derfor i Gang med at samle alt det visne Græs sammen, som findes paa Teltpladsen, og spreder det i et tykt Lag over Gulvet for at lune lidt; men der bliver desværre ikke tilstrækkeligt til at kunne bore sig ned i det.

SCHEEL:

Lidt slukørede vender vi tilbage til Teltet, og med et Par Græsstraa som Overdyne falder enkelte af Forsamlingen i Søvn; kun Jacob og Peter sover dog rigtig fast, vi andre blunder kun paa Grund af Kulden, og allerede efter en tre-fire Timers Forløb maa Johannes Larsen og jeg uden for Teltet for at løbe os varme, saa prøver vi igen men med samme Resultat. · Johannes Larsen forsvinder op over Fjeldet, og jeg løber en Tur ned til Søerne. Nogle Ravne aflægger Visit ved Teltet for at se, om vi er ved at starte; de følger nemlig altid efter Renjægerne, da Erfaringen har lært dem, at hvor Bøsserne knalder, bliver der som Regel ogsaa Føde for dem. Oppe fra Fjeldsøerne skriger af og til en Lom, ellers er her ganske tyst, kun en svag Klukken af Smeltevand, som baner sig Vej fra Sø til Sø ned mod Elven.

SCHEEL:

Johannes Larsen har været en Tur opover Fjeldet bag Teltet og bander fælt, da det bliver bestemt, at vi hellere maa starte med det samme for at naa saa langt ind i Landet som muligt i Løbet af Dagen, og da det viser sig, at vi netop skal over Fjeldet den samme anstrengende Tur, som han lige har foretaget for at faa Varme i Kroppen.

SCHEEL:

Det gaar lidt smaat til at begynde med, trætte som vi er efter den søvnløse Nat; men snart vender Kræfterne og Energien tilbage, og da Jacob, der atter gaar i Spidsen, pludselig begynder at undersøge noget, som viser sig at være et temmelig frisk Rensdyrspor i det bløde Mos, er Trængslerne

glemt og Haabet om et lykkeligt Resultat vendt tilbage; det er dog umuligt at følge Sporet paa Klippegrunden, som snart er fuldstændig blottet for Vegetation; men hver Gang vi kommer op over en Højderyg, har vi Haab om at se Rensdyr. Terrainet bestaar af næsten parallelt løbende Højderygge med mellemliggende frodige Sletter oversaaet med Smaasøer; inden vi begiver os ned over disse Sletter, bliver de omhyggeligt eftersat med Kikkerterne, men stadig ingen Rensdyr.

SCHEEL:

Langt hen paa Eftermiddagen gør vi Holdt paa saadan et højt Punkt og holder Krigsraad. Jacob er nu af samme Mening som sin vise Fader. Rensdyrene maa være helt inde ved Indlandsisens Rand, thi det Strøg, vi nu har været igennem, skulde være et af de bedste. Det bliver derfor bestemt, at Johannes Larsen, Dr. Holbæk og jeg skal gaa i en Bue indover Landet tilbage til Teltet, medens Jacob og Peter skal forsøge i en anden Retning at naa et Stykke længere ind mod Indlandsisen for saa igen at støde til os ved Teltpladsen. De faar overladt Resten af den medbragte Proviant: en Daase med Hakkebøf og nogle Skiver Rugbrød, da vi jo antagelig naar hjem først, og efter at de har sat hele Redeligheden til Livs, skilles vi. Jacob, som selv har lært sig lidt Dansk, vender sig, inden han og Peter forsvinder bag Klipperne, og meget flot, som om han aldrig talte andet Sprog, raaber han: "Farvel, vore Venner", en Sætning fra Lærebogen.

SCHEEL:

Myggene og Varmen begynder nu igen at plage os, dertil kommer nogle smaa bitte Stikfluer, som næsten er endnu værre end Myggene, de kryber ind ved Haandled og Hals og stikker rent forbandet; der er en tre-fire forskellige Slags, nogle af dem har stribede Vinger, det er de værste.

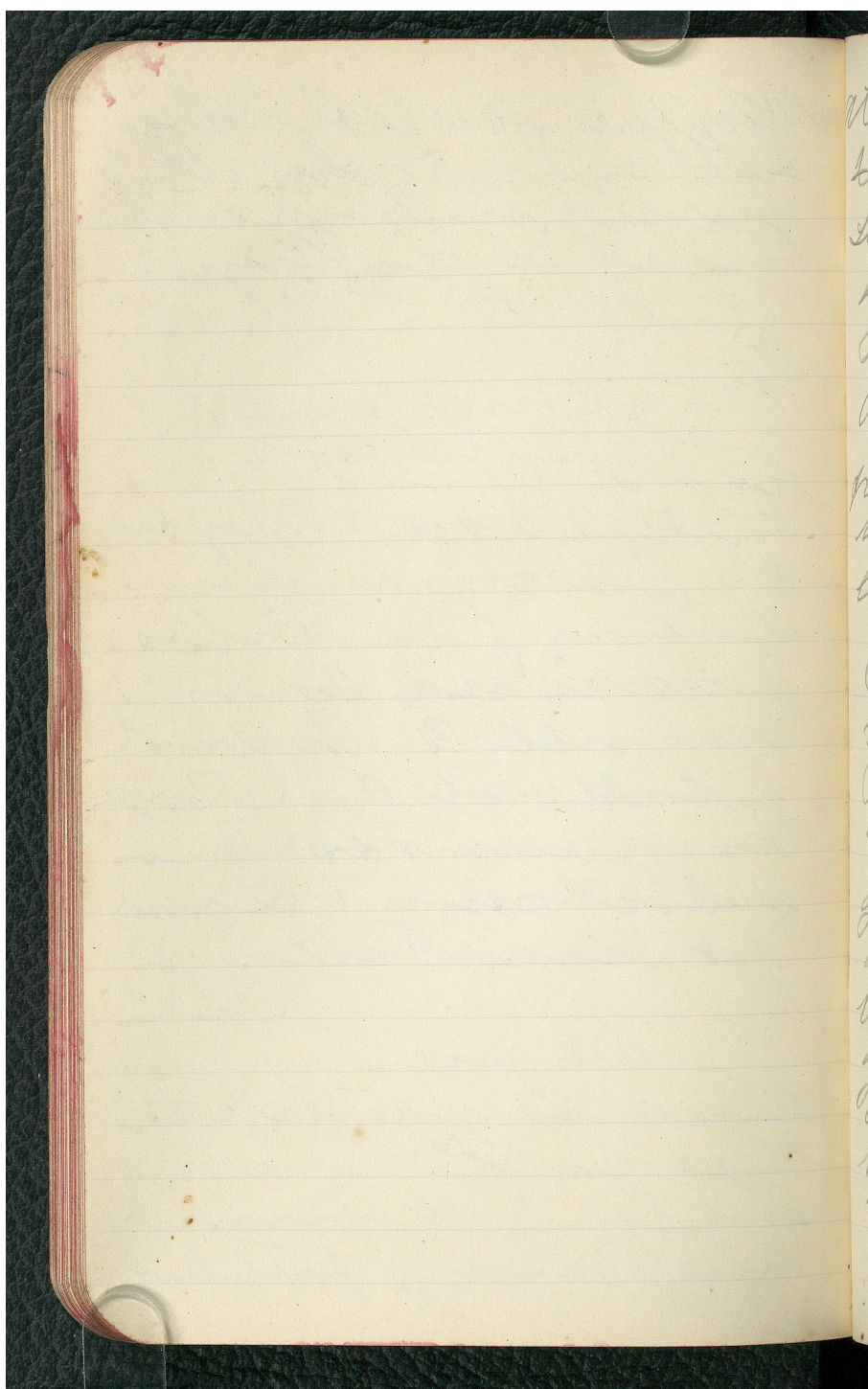
SCHEEL:

Doktoren finder hurtigt Fordelene ved det magre Resultat og udmaler for os, hvor frygteligt det vilde være, hvis vi havde mere at slæbe paa end os selv, Rygsækkene og Bøsserne. · Han fortæller om hin Kolonibestyrer, der var bleven saa træt af den lange, besværlige Vandring paa en Renjagt, at han, da han hørte, at hans Kammerater nu mente, de var ganske nær ved Rensdyr, affyrede sin Bøsse for at skræmme alle eventuelle Dyr bort for ikke at faa mere at bære paa.

Nyggum et stadig. Hvor
når enten vi går alle
sammen, når vi er
når vi er den Tugt.

Efter at have været
2-3 gange her er vi
Kl 11, 30 ved Strøget
en halvanden Myg
Dortover fra Cries
gennem ud og vi
var alle 3 der
og drukkede et Par Bøje
og en var her
og dortover i Land
til hans Felt.

28 juli
Hvert skye, det
Lige for V
Dortover kommer
en Bered og fortæller

at Jacob, Peter &
Linné tilbage i
Løbet af Natten, de
har heller ikke set
Rensdyr.

P. Rosving siger at de
først drømte Tid er
helt inde ved Øst-
landsisen

Peter Nielsen, Jacob
Brenn at de kom til
Teltpladsen omkring Kl.
9-10; de havde ikke
givet sig, spiste den Prov.
vandt vi havde efter
ladt, påbød. Teltet
gik til Slaven for
de ønskede at være
komme Kl omkring
3.